

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
fat i alle spørgsmålene i farten — de blev læst lidt hurtigt op til slut. Jeg tror nok, man må svare ja til nogle af dem og nej til andre. Men jeg tror, nogle af os bliver nødt til at tage ansvaret for de dispositioner, som er nødvendige i situationen.

I anledning af det ærede medlems forespørgsel vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger. For det første må mulighederne for en udvidelse af den regionale friliste bedømmes på baggrund af den almindelige valutasisituation. De problemer, der er rejst i det ærede medlems forespørgsel, har i virkeligheden meget nær tilknytning til den forespørgsel, der blev stillet af det ærede medlem hr. Viggo Starcke, og som vi jo har behandlet, men det er først og fremmest den almindelige valutasisituation, der må være bestemmende, og den synsvinkel går let tabt, når man ser på muligheden for at frigøre den enkelte vare.

Som jeg sagde ved den foregående forhandling, skal jeg ikke på forhånd afvise muligheden af at overføre den ene eller den anden vare til den regionale friliste, men man må her være opmærksom på, at det i så fald bliver et spørgsmål, hvilke varer man vil foretrække at se på den regionale friliste, idet det afgørende må være frilistens samlede omfang og dermed dens totale betydning for udviklingen af betalingsbalancen. Det er imidlertid den slags ting, jeg synes man bedst ser på i et snævrere udvalg, i vareforsyningsudvalget.

Mit svar på den forespørgsel, som det ærede medlem hr. Tholstrup har stillet, må tage sigte på at redegøre for, hvorfor regeringen ved de hidtil stedfundne overførsler til den regionale friliste ikke har medtaget netop de varer, der her er tale om, idet jeg gerne vil tilføje, at jeg for mit vedkommende kan være enig med det ærede medlem i — og jeg tvivler på, at nogen i denne sal vil være uenig med det ærede medlem heri —, at de varer, der her er tale om, alle er vigtige for det danske produktionsliv, og at det ud herfra i sig selv må være ønskeligt også at se disse varer på frilisten.

For last- og varebilernes vedkommende skal jeg oplyse følgende: Der importeredes af last- og varebiler i 1949 for ialt 26 mill. kr. I importplanen for 1950 har man forudsat en import til et beløb af 38 mill. kr., og den

faktiske import i årets første syv måneder beløb sig til ca. 21 mill. kr. Behovet for vare- og lastbiler kan af valutamæssige grunde ikke for tiden tilfredsstilles, og det vil næppe være muligt at frigive importen af enkelte kategorier vare- eller lastbiler. Der er således ikke for tiden nogen større mangel på store lastbiler, men såfremt de blev overført til friliste, ville det utvivlsomt give anledning til en betydelig stigning i importen heraf. Forholdet ville i så fald blive, at disse lastbiler ville blive benyttet til transport af varer, hvor det egentlig ville være mere hensigtsmæssigt at anvende varevogn. Jeg tror, at de folk, der ikke kunne skaffe sig en varevogn, i givet fald ville købe sig en lastbil på friliste. Samme betragtninger kan i visse tilfælde gøre sig gældende i forholdet mellem varevogne og personbiler. Resultatet af en overførsel til friliste af varevogne eller af enkelte kategorier indenfor denne gruppe ville blive en uhensigtsmæssig sammensætning og en uhensigtsmæssig udnyttelse af landets automobilpark. Ud fra denne betragtning mener regeringen og jeg, at hele dette vareområde bør forblive på den bundne liste.

Muligheden for frigivelse af importen på maskinområdet har gentagne gange været drøftet med erhvervenes hovedorganisationer. Forholdet er her det, at den danske maskinindustri eksporterer en meget væsentlig del af sin produktion, et forhold, som indicerer, at dansk industri på dette område er fuldt konkurrencedygtig. Disse forhold sammen med ønskeligheden af at fremme importen af maskiner med henblik på en rationalisering af vort produktionsudstyr kunne i og for sig tale for at overføre maskinerne til den regionale friliste. Fra regeringens side har man stedse fulgt en meget liberal importpolitik på dette område. Importen af maskiner udgjorde i 1949 194 mill. kr. I importplanen for 1950 er afsat et beløb på 230 mill. kr., og importen i årets første syv måneder har udgjort godt 140 mill. kr. Når regeringen alligevel ikke i den foreliggende situation vil finde det forsvareligt at overføre maskinerne til regional friliste, skyldes det, at valutasisituationen er så tilspidset, at en reduktion af importen også på dette område vil kunne blive nødvendig. Ved en sådan reduktion vil man naturligvis have for øje, at dansk industri